

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Т. Генева

Членове: ГЕОРГИ С. МУЛЕШКОВ
 Ваня Н. Иванова

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Евгения Т. Генева Въззивно гражданско дело
№ 20211800500739 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл.ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „В.И.“ ООД, ЕИК със
седалище и адрес на управление гр.С., ж.к.Б.,ул.О. № ..,против решение №
93/27.04.2021г. на РС-Самоков по гр.д.№ 817/2020г.,с което е отхвърлен искът
на дружеството с правно основание чл.221, ал.1 КТ.Релевират се оплаквания
за необоснованост и процесуална незаконосъобразност,изразяваща се в
необсъждане на всички доказателства по правнозначимите факти.Съдът
достигнал до погрешния извод,че трудовият договор бил прекратен по
взаимно съгласие,докато в действителност работникът направил едностранно
волеизявление по чл.326,т.1 КТ/с предизвестие/,считано от 03.07.2020г.Не
съществувал спор,че прекратяването на трудовото правоотношение е било
законосъобразно,поради което съдът неправилно извел логическото
съждение,че искът за последиците от прекратяването на ТП е
неоснователен.Ответникът не предявил иск за оспорване законността на
уволнението по чл.344, ал.1,т.1 от КТ в двумесечния срок по чл.365, ал.1,т.2
от КТ,който бил изтекъл на 03.07.2020г.Претендира ответникът да бъде
осъден да заплати на осн.чл.221,ал.1 КТ обезщетение в размер на 610 лв. за
неспазен срок на предизвестие,който съгласно чл.7 от трудовия договор бил
двумесечен/две месечни brutни ТВ,всяка от които при четиричасов работен
ден в размер на 305 лв./,претендира се и законната лихва върху
сумата,считано от датата на депозиране на исковата молба 20.10.2020г. до
окончателното плащане на вземането и съдебно-деловодни разноски за двете
инстанции 795 лв. по приложения списък.

Въззиваемата страна С. П. И.. с ЕГН ***** с адрес с.П., Община С.,не е депозирал отговор на въззивната жалба.

След преценка на данните по делото поотделно и в тяхната съвкупност,настоящият състав намира жалбата процесуално допустима и основателна.

По делото е безспорно,че ответникът е заемал длъжността“работник строителство“ по силата на трудов договор, сключен на 09.06.2020г.видно от самия договор,последният е безсрочен, работното време е 4 часа и ТВ305 лв.Съгласно т.7 предизвестието за прекратяване на договора от всяка една страна е 60 дни.депозирана е молба без входящ номер с дата 03.07.2020г.,с печатен текст,подписана саморъчно от С. П. И.,чиято автентичност не е оспорена и в която И. заявява,че иска да бъде освободен на осн.чл.326,ал.1 от КТ,считано от 03.07.2020г.несъмнено волеизявлението в този частен дипозитивен документ визира едностранно прекратяване на договора с предизвестие.съгласно чл.326,ал.2 КТ срокът на предизвестието се уговаря свободно в границите натри месеца и 30 дни,т.е. клаузата в договора за двумесечно предизвестие е законна.Издадена е заповед № 769/03.07.2020г. за прекратяване на трудовия договор на осн.чл.326,ал.1 КТ,считано от 03.07.2020г. съгласно волята на работника.В заповедта дори е вписано,че на осн.чл.220,ал.1 КТ на работодателя следва да се заплати възнаграждение за неспазено предизвестие.заповедта е връчена още на 03.07.2020г. на работника срещу подпис и документът не е оспорен .За да отхвърли иска,предявен на 20.10.2020г.,съдът е приел,че молбата по съдържанието си не представлява волеизявление за едностранно прекратяване без спазване срока на предизвестие,а молба да бъде освободен на определена дата,поради което договорът бил прекратен по взаимно съгласие и не се дължало обезщетение за неспазено предизвестие.Този извод е необоснован,което следва недвусмислено от езиковото и логическо тълкуване на документа/молба за прекратяване на договора/.Разбира се ,тезата на първоинстанционния съд е подкрепена с метаюридически ааргументи,които са житейски правдоподобни-несъмнено работникът е по-слаба и икономически зависима страна,уговореното ТВ е много ниско, социално несправедливо е работникът да бъде задържан да работи при тези условия,възможно е да не е осъзнавал последиците от едностранното прекратяване поради липса на достатъчно правни знания,въпреки изричния текст в заповедта,че дължи обезщетение за предизвестие.Но пасивното процесуалното поведение на страната в двете инстанции обуславя извода за нарушаване на принципа за диспозитивност /чл.6,ал.2 ГПК/25 в гражданския процес от първоинстанционния съд.Ето защо решението следва да бъде отменено като незаконосъобразно и исковете за обезщетение и за законната лихва върху сумата на обезщетението следва да бъдат уважени.Предвид извода на делото на дружеството следва да бъдат присъдени разноски за двете инстанции :25 лв.държавна такса в полза на СОС и 288 лв.,представляваща редуцирана сума по приложения договор от 02.02.2022г.пред въззивната инстанция.В кориците на делото липсват данни за плащане на държавна такса за първоинстанциоонното производство/в

списъка с разноси за първа инстанция фигурира сумата 50 лв.,но няма данни да е платена и закономерно се съдържа в осъдителния диспозитив /, а така също липсват доказателства дружеството да е платило адвокатски хонорар за първоинстанционното производство,по което е представено само пълномощно;липсват доказателства за регистрация на процесуалния представител на ищеца по ЗДДС,следователно сумата следва да се редуцира до 288лв.Следва да се отбележи,че и в двете инстанции не се е явил процесуален представител на дружеството в о.с.з.,делото е с ниска правна и фактическа сложност ,малък имуществен интерес и е протекло с по едно заседание във всяка инстанция.С оглед изхода на правния спор ответникът следва да заплати дължимата държавна такса за първоинстанционното производство в размер на 50 лв.

Водим от горното,Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 93 от 27.04.2021г. на РС-Самоков по гр.д.№ 817/2020г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА С. П. И.. с ЕГН *****с адрес с.П.,Община С., да заплати на „В.И.“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр.С.,район С.,кв.Б.,ул.“О.“ № .., на основание чл.221,ал.1 от КТ сумата 610 лв., представляваща обезщетение за неспазено предизвестие за прекратяване на трудов договор № 1308/09.06.2020г.,ведно със законната лихва върху сумата,считано от датата на предявяване на иска 20.10.2020г. до окончателното плащане на сумата, ведно със съдебни разноси за двете инстанции в размер на 313 /триста и тринадесет/ лева, а така също да заплати на Самоковския районен съд държавна такса в размер на 50 лв.,дължима за първоинстанционното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____